

ἡ κλήσις φαίνει ἐν λόγοισι καὶ πράξεσι·
ὅστις νῦν θερμὴν πρόνοιαν δεῖξαι θέλων
Γραικῶν τῷ γένει, τήνδε τὴν βίβλον τύποις
καὶ πάλιν ἐξέδωκεν εἰς πάντων τέρψιν.

Au verso du deuxième feuillet du cahier Q, on trouve : Νικολάου ἱερέως τοῦ Μαλαζοῦ, πρωτοπαπᾶ Ναυπλίου, περὶ τῆς σημασίας τῶν ἐνουμένων δακτύλων τῆς χειρὸς ἱερέως ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν τὸν χριστῶνυμον λαόν.

Au verso du huitième feuillet du même cahier Q : Μανουήλ τοῦ Ξανθινοῦ καὶ μεγάλου χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας περὶ συγγενείας περιγραφή.

Enfin, au recto du f. 4 du cahier S, commence le Traité des vertus et des vices, par ces mots :

Ἐδῶ φανερόμεν ἐμπράκτως τὰ ἐπτὰ θανάσιμα ἀμαρτήματα, ὡς ἐν εἶδει δένδρου, εἰς τῶν ὁποίων τὲς ῥίζες ἀκολουθοῦν ἕτερα ἄλλα ἀμαρτήματα, ὡς βλέπεις. Καὶ ἄνωθεν ἐκείνων γεννᾶται ἡ ἀρετὴ ὡσάν ἄνθος ῥόδου ἄνωθεν ἐστεμμένον μὲ κερωνίδα βασιλικὴν, δηλονότι ὁ ποιῶν ἐκείνην τὴν ἀρετὴν περιγίνεται καὶ νικᾷ τὸ θανάσιμον ἀμάρτημα μὲ τοὺς δέκα αὐτοῦ βλαστοὺς ὡς ἐν παραδείγματι etc. etc.

Bibliothèque nationale de Paris : B 131 (Inventaire, B 3582).

283

ΤΟΥ

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ,

Εἰρμηνεῖα εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων, τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος. Μετὰ καὶ τινων ἐξηγήσεων εἰς τὴν αὐτὴν Εἰρμηνεῖαν κατὰ Παράφρασιν, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, τοῦ ἁγίου Νεῖλου τοῦ Ἀσκητοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ : Μεθ' ἑτέρας ἐξηγήσεως πάνυ ὠραίας, διὰ στίχων Πολιτικῶν, τοῦ Ὑπερτίμου Ψελλοῦ : — Νεωστὶ τυπωθὲν εἰς κοινὴν ὠφέλειαν, διὰ δαπάνης καὶ ἀναλωμάτων, τοῦ ἐν Ἱερομονάχαις Ὀσιωτάτου Κυρίου Ἱεροθέου τοῦ Ἀββατίου, τοῦ ἐκ τῆς Νήσου Κεφαλληνίας. Καὶ διορθωθὲν, παρὰ Ματθαίου Ἱερέως Κιγάλα

